

Domaće novosti

Kako je u Australiji?

Pred desetak dana donijela je «Edinost» na uvodnom mjestu članak jednog našeg čovjeka, koji je obišao cijeli svijet, pak je u glavnim potezima u tom članku opisao kako je našim iseljenicima u dalekom svijetu. On je to sve svojim očima video pak je ono što vjerski sve vjerovao. Iza kako je i sam pokušao što znači svijet i kako se teško snašao život u dalekoj tuđini on kaže: «Budite tvrdi uvjereni svi vi, koji ste dobili grozničavo iseljivanje, da su onako napornim radom, koji vas čeka u tuđini, možete mnogo bolje kod kuće da živite. S dobrom voljom, ustrajnošću i razumnim radom vrlo si lahko i kod kuće stvorite Ameriku».

Između ostaloga u tom članku pisac govori o Australiji, kamo se u posljednje vrijeme mnogi naši ljudi sele. On kaže:

«Čovek, koji misli u Australiju, mora imati priličnu svotu novaca, barem toliko, da u prvo vrijeme svog boravka u Australiji može živjeti, ili da se može eventualno natrag u domovinu povratiti. U protivnom slučaju, a pogotovo ne pozna li domaćeg engleskog jezika, slabo će proći».

Za hranu će morati raditi u šumama pri sječi drva od zore do mraka, jer drugačije izlaza neće imati. Taj je rad naporan i nezdrav, jer šumski radnici stanuju i noće isključivo pod malim šatorima (za četiri osobe) i to ljeti i zimi. Emigranti su izvršeni svakovrsnoj temperaturi, vjetru i kiši. Hrana je slaba (hoće li nešto da zaštede), a voda je nezdrava, te od nje mnogi i obole».

Koliko je tu trpljenja mogli bi nam najbolje pričati dvanajstoricu iseljenika, koji se po višegodišnjem naporu radu vraćaju u svoju domovinu — bez novaca. Nisu imali ni da se vrate nego su se ukrcali na naš brod, kao mornari, ugljenari itd. jer je posada broda dezertirala zamijenjena od naselejenih nesretnika, koji žele upropastiti i druge».

Istina je, da se može zaslužiti na sedmicu 3 do 4 engleske šterlinge (oko 300—400 lira), ali se mora računati, da je i hrana i ostala roba u Australiji razmjerno s plaćama vrlo skupa. A koliko snage i zdravlja se mora za to žrtvovati?

Ne bi li bilo bolje polovicu te ljudske energije upotrebiti kod kuće na našoj zemlji? Bili bi sretniji i bolje bi živjeli svi oni, koji su se iselili. Teško je stradavati kod kuće, ali je još teže stradavati u tuđini».

Ima među omima, koji se kane iseliti i onih, koji računaju: «Prodati ću svoj posjed, pak ću u Australiji drugi kupiti.» Takvi će se razočarati. S tri posjeda onako velika kao što je njihov u domovini neće u Australiji kupiti ni jednoga. Samo spominjem da u Australiji jedna prizemna i drvena kućica stoji 400 šterlinga, a to je oko 40.000 lira. Posjed, koji sam ja video bio je cijenjen na 1800 šterlinga, to jest oko 180.000 lira, dok bi kod nas vrijedio najviše 70.000 lira».

Velik je broj Slavena u Australiji, a najviše u zapadnoj. No, lako bi se na prste izbrojili oni, koji su vlastiti, samostojni gospodari. Svi ostali rade pod drugim gospodarima, ili po šumama, ili žitnim poljima, koja su vlasništvo velikih društava ili države».

Jedini, koji dobro zasluže to su težaci po lukama. Dobro su organizirani, a u svoje organizacije primaju samo domaće Engleze. Rad im nije tako težak kao radnicima u našim lukama jer imaju razne moderne strojeve, kojima se pomaže. No i oni bivaju po koji mjesec na godinu bez rada naročito ljeti u lukama, koje izvažaju žitarice».

Pred nekoliko godina bilo je izseljivanje u Australiju mnogo lakše nego sada, jer nije trebalo toliko formalnosti kao danas. U prvom redu je našem čovjeku potrebno za iseljenje najmanje 10.000 lira. 6.000 mu je potrebno za kauciju, koju mora položiti u slučaju, da nema nekoga, koji bi za njega garantirao da će mu naći posla, a 4.000 stoji vožnja. Ta je svota dosta visoka, a naš seljak si je teško smoeći».

A to još nije sve. Gdje je moralno trpljenje, koje svaki naš iseljenik mora pretrpjeti? Nisu rijetki slučajevi, da se naše ljude prezire, omalovažuje, ili da pače baca s posla na cestu. Braniti se ili tužiti se ne mogu, jer ne znaju tuđega jezika, a jezik je glavni uvijet za uspjeh naših iseljenika».

Izložba ženskih ručnih radova u Trstu
«Žensko dobroteljno udruženje» u Trstu priredilo je dne 30. aprila, 1., 2. i 3. maja u velikoj gombalackoj dvorani u školi u Sv. Jakovu u Trstu vrlo lijepu i veliku izložbu ženskih ručnih radova».

Po stolovima i stolicima, zidovima, prozorima i uglovima te prostrane dvorane bili su izloženi radovi, koje su ženske zlatne ruke izvršile na tečajevima ženskog dobrotvornog udruženja. Lijepo su bili smješteni radovi pojedinih tečajeva: dva večernja tečaja u Trstu, tečaj u Sv. Jakovu, u Rojšanu, u Rocolu, na Proseku-Kontovelu, u Sv. Križu i u Sv. Ivanu. Od najjednostavnijih izradaba prvih početnica pa do umjetnički i majstorski izvezenih radova vještih i lakih ruku — sve je pokazivalo veliku ljubav za radom, ustrajnost i streljivost u radu i smisao za redom i ljepotom».

Predsjednica udruženja s vidnim izrazom zadovoljstva pratila nas je od stola do stola i nama, nevještini tom poslu, tumačila pojedine tačnice izradaba. Skrenula nam je pažnju na radove, koj su zložile djevojke iz Brezovice. U Brezovici nije bilo nikakvog tečaja. Među tamošnjim djevojkama je jedna domaća razvijenija djevojka sakupila svoje drugarice i učila ih vezanju i šivanju. O Uskrsu su u Brezovici priredile izložbu, te njih 18 djevojkica je tada izložilo oko 1000 komada. Od tih je komada bilo izloženo nekoliko i na ovoj izložbi u Trstu».

Nismo spremni da ocijenimo pojedine radove kod onako mnogo lijepih i bogatih izradaba. Ostali smo zapanjeni nad radom jedne 73 godišnje starice sevljakinje, koja je za ovu izložbu izvezala lijepi stolnjak, bez ikakvog nartra samo iz svoje glave, a ipak tako lijepo dotjerano i ukusno. Pa premda su na izložbi samo ženski radovi, upleo se među njih i jedan muškarac. To je jedan radnik iz Sv. Križa, koji je izradio vrlo lijepo zastore, stolnjak i još nekoje druge stvari».

Kad pogledaš sve ono osobno, sobno i kuhinjsko rublje, jastuke, zastore i odijela, ne možeš a da ne pomisliš, da je vješta žena zaista umjetnica u svojim ženskim radovima. Svi izloženi predmeti zaslužuju divljenje i pohvalu, a vrijedne učiteljice i neumorne i skrbne predstavnice dobrotvornog udruženja iskreno i puno priznanje za njihov uspješan rad».

Nek se i naše djevojke po Istri ugledaju u ovaj lijepi primjer, pa nek se usavršuju i ističu. Koja zna, nek uči druge. Dobit će zadovoljstina, da je učinila dobro djelo i vidit će ustvarene svoj trud».

Njeg. Vel. Kralj doći će u Trst

Novine pišu, da će dne 24. maja u Trst doći Njeg. Vel. Kralj Viktor Emanuel III. Toga će se dana otkriti novi veliki svjetionik nad Barkovljem. Taj je svjetionik ujedno i spomenik talijanske pobjede. U Trstu je obrazovan odbor, koji vodi sve pripreme kako bi se kralj što dostojnije primio».

Kongres narodnih manjina

Novine pišu, da će se u Zenevi vršiti kongres ovoga proljeća kongres zastupnika narodnih manjina iz raznih država. Pripreve se već vrše».

Jedan važan rok

Dne 9. maja je zadnji dan za izdavanje identitetnih iskaznica, o kojima smo već više puta pisali. Stanovništvu u našim krajevima naročito zato jer smo blizu granice, te će iskaznice često trebati. Oni, koji iskaznicu nisu još napravili neka se požure».

Knjižice bivše austrijske poštanske štedionice

Pokrajinske poštanske direkcije nrtljivo rade na tome, da se pitanje uložaka u bivšu austrijsku poštansku štedionicu što prije i bolje uredi. Svske sedmice šalje se na ministarstvo 3000 knjižica na likvidaciju. Mnogo se knjižica još od 1924. nalazi u Beču na centrali. Čim se tamo ustanovi tražbina odmah će se pristupiti isplaćivanju. Drži se, da će se tekem mjeseca junija konačno sve urediti, tako da će, ulagaatelji moći biti isplaćeni».

Vladina potpora Istri

Neki dan otišla je u Rim jedna komisija da na ministarstvu financija ishodit što bržu novčanu pomoć za razne istarske potrebe. Komisiju je vodio se istarske potrebe. Komisiju je vodio se istarske potrebe. Komisiju je vodio se istarske potrebe. Komisiju je vodio se istarske potrebe».

gradnje pojedinih istarskih općina. Ta 3 milijuna lira razdjeliti će se ovako: 30.000 tinjarskoj općini, 83.000 barbarskoj, 430.000 koparskoj, 120.000 podgradskoj, 118.000 plominskoj, 25.000 žrnjanskoj, 100.000 općini Izoli, 1 milijun 550.000 puljskoj, 120.000 svetvinčentskoj, 250.000 Umagu, 150.000 Balama, 30.000 općini Vrtonigili».

Prevareni iseljenici

Pred nekoliko je dana u Napulju policija aretirala 38 osoba, koje su htjele s falsificiranim putnicom odputovati u Ameriku. Sve su to siromašni ljudi, nasamareni od nekih prefrigranih agenata, koji su im obećavali, da će im omogućiti put u Sjevernu Ameriku i ako znamo, da je tamo teško iseliti se, jer je emigracija uređena kvotom».

Preporučamo našim ljudima, da se čuvaju i da ne nasjedaju lukavim šarlatanima, jer su velike kazne određene za one, koji krivom putnicom nastoje izići iz države».

Smrtina kosa

Stiže nam tužna vijest, da je dne 27. aprila o. g. u 6 sati na večer zaklopila svoje umorne očice šest godišnja Milka Grakalić, kćerka Josipa i Luce rodjene Lorenčić iz Medulina, koji sada stalno borave u Zagrebu. Bolesnicu su njezgovu u njeznoj teškoj bolesti naši vjerski mladi liječnici iz Istre gg. Dr. Josip Peteh, Dr. Ante Švalba i Dr. Tomo Franković te zagrebački liječnici gg. Dr. Köhler, Dr. Singer i gospođa Dr. Prašek. Oni su nastojali i uložili sve svoje znanje, da bi spasili život malog bolesnika, ali je bolest svemu proklosila i oduzela mladi život. Gospođa liječnica, koji Istrani toli zagrebnici, pokazali su svoju poštovanost i razumijevanje njegovima Istrana, što je vrlo hvalevrijedno».

Sprovod pokojnice, koji se je vršio 29. o. m. u 4 sata pop. bio je nadasve gumnuljiv, i rijetko se kada vidja toliko svijeta na sličnim sprovodima. Ovo je vrlo lijepi glas o našim Istranima, koji su i u Zagrebu sačuvali iste naše lipe običaje i usrdnost».

DOBISI

IZ RIJEKE

«Titanik». — Jedno čudo: ribari našli Riječane ribama bezplatno. — Čuvajte se hoštaplera — Kagoja. — One tri».

Nema sumnje: na svijetu ima mnogo zla. Čovjek je čovjeku neprijatelj, vučina. Zavišt, pizna i mržnja haraju među ljudima gotovo kao i među nekim životinjama. S kim god govoriš, svak vama se tuži na nezgodnost i zlobu ljudsku. Ni vjere ni pouzdanja nema više ni brat u brat, a kamo li da ga ima prijatelj u prijatelja. Ta poznata je poslovice: Od prijatelja neka me čuva Bog, jer od neprijatelja čuvat ću se sam».

Da ima na svijetu mnogo ljudi zla srca, o tome smo svi na čistu. — Ima ih koje-kakvih, žih i nikakvih — i to stoji. Ali ima i čistih i dobrih, pa bi krivo učinio, ko bi htio, da ih sve u jednu vreću strpa».

Jedan primjer. Vi se sjećate onog ogromnog engleskog parobroda «Titanika». Ovih dana, 14. aprila, prošlo je ravno petnaest godina, što je ovaj orjaš potonuo. Čudo od parobrodar! U dužini mjerio 265 metara, a u širini 28. Mogao je nositi do 4700 tona, matorne 40 milijuna vrecu, po 50 kg svake težila. I kao kakav grad. Sve se na njemu sijalo. Ta bio je nov, a ono mu je bilo vrlo stovanje. Išao je velikom brzinom. Vrijeme najpovoljnije. More kao ulje, a noć tiha».

Putnici — bilo ih je na brodu oko 2305 — povukoše se u svoje kabine — a milijunasi u svoje raskošne salone za spavanje. Onda se dogodilo ono strašno. Gorostas «Titanik» udario iznenada o golemu santu leda, koji na nesreću nije ničije oko moglo na vrijeme da opazi. Voda je počela da ulazi u brod... Nastalo silno komešanje. U jedan mah buleće u more čamce, na kojima se moglo da snasi samo malo ljudi. Započeo je «Titanik» kapetan Smidt, starac od 60 godina, izdavao je zapovijesti mirno i hladnokrvno. Kad je vidio, da brodu nema spasa, doviknuo je svojim mornarima: — Vi ste učinili svoju dužnost, a ja se spasim ako stišo! Sjetite se, da ste Englezi! Kraj njega se stišlo jedno malo dijete, što je gorko plakalo. Kapetan Smidt uze ga u naručje i skoči s njime u more. Dopliva do jednog čamca, haci u nj dijete, pa se okrene i zapliva prema brodu. Zvali su ga, neka se spase, ali on im doviknuo, da ga dužnost zove na brod, koji tone... Na brodu je glazba igrala tužnu molitvu: — Blize ti tebi, o koji se nisu mogli spasiti u nesretnici. Onda je glazba najednom prestala. Stranah krič izi u noć, udušen u sumu, što je pod «Titanikom», koji je tonuo, dizalo usklikje more».

Možemo li mi kapetana Smidta i one glasbare na «Titaniku» strpati u istu vreću s raznim ultramodernim hoštaplerima, plaćenim ženskim čičibojima i raznim drugim šarlatanima?

Ne možemo, i ne ćemo! Ima ljudi, kojima je dobrota i plemenost baš prirođena, no ima i takovih, su spremni da učine jedno dobro i za to isto djelo čak iz prkosu, ili kako bi se reklo — na despet. Nešto slična doga se prije nekoliko dana ovdje na Rijeku, kako je bilo».

Ribari uhvatili svu silu srdelja. Nisu pravo ni iskrcali, a to doploviše četiri barke krcate srdelja. Kad prevači vidješe onoliko silu ribe, stali sebi taru ruke računajući kako će ih kupovati vrlo jeftino a rasprodati, da što skuplje. I počeli preprodavati i pogadaju s «grosistima». «Grosisti» nekakvu prilično primjerenu cijenu preprodavati ni čuti. Riba ima mnogo, ali čete nam je dati za tu i tu cijenu, ali čete s njom u more. Kad to vidješe, stali planuše kao pomamljeni».

— Sad ćemo mi vama pokazati — kajte...»

I poslaše ljude u ribarnicu i uokolo rznice, neka jave narodu, da će se srušiti dječiti besplatno. Količi bi okom trgnu sve nagruvo prema peškariji i u sumu otišli da gledaju. Što još nismo nikada vidjeli na Rijeku: ribare, gdje badava dižu ribu više manje gladnome pučanstvu. Puzor neopisiv. Trebalo je samo pogledati, da nosove zabeknutih preprodavača, pa da četaje strane u smijeh i da se zamisli: ono našu staru, da kadgod i čarlatana kaka. Toga dana su preprodavači izgubili nesamo neki dobitak na srdeljama, već nisu mogli da razpakuju ni ostalu svoju ribu».

«Popolo di Trieste» opominje pučanstvo, neka se čuva imbrojlunja, koji ne gledaju, nego kako bi se na nepošteni način dopali novaca. To da su tipovi, koji se spekuliraju lakovjernešću naroda. Oni se daju za predstavnike raznih fasišističkih federacija, pa na taj način hoće od raznih dobrišana izmuzu što više para. Tada da neki između njih kruže uokolo sa slikama Prvoga Ministra Mussolinija i to tebe po nalogu federacije, što dakako ne odgovara istini. Drugi opet dolaze k pojedincima, pa im nose nekatve diplome. A koji dan zatim dolaze opet k istima, da im njih, uvijek u ime «društva», izmuzu novaca».

«Popolo» veli, da bi trebalo učiniti kraj ovoj nepoštopštin. S time se mi slađemo, zato ako nam se koji od ovih imbrojlunja približi, najbolje ćemo učiniti, ako ga metlom oteramo».

I negdašnjemu se Ministru predsjedničku Nitijiu piše grla. Beogradsko «Vreme» donijelo je ovih dana jedan razgovor sa spomenutim Nitijem, koji da uvelike odušudjuje Italiju, radi njezina presizanja u Albaniju, i upoće radi tobožnjeg Italijanskog imperijalizma. — Kakvu korist — rekao je Nitii — imala bi Italija od Albanije, Dakmacije i njezine kamenja? Kakva joj hasna od jadranskih ostriga? Italiji da treba sloboda rada i sloboda trgovine... Mi — rekao je Nitii — ne trebamo albanske malarije. — I sve tako».

Čitana u novinama, da će se doskora sastati italijanska komisija, koja će Nitijiu odušudovati italijanskog državljanstva. Ako sto v zaboravili, znajte, da je taj Nitii bio Ministar Predsjednik u vrijeme, kad je na Rijeku došao d'Annunzio, koji mu je bio dao ime — Kagoja».

Posljednje tri. Prva: Na Korzu se sastadoše dva prijatelja. Jedan upita drugoga: — Pristustovao sam jednome vjenčanju — Je li bilo lijepo? — Nije. Prava grozota. — Tako? A ko se je vjenčao? — Ja...»

Druga: Žena muža: — Kuda ćeš večeras? Muž ženi: — Ta molim te: jedna inteligentna žena ne pita nikada kuda kuda ide. Žena: — A smije li pak inteligentni muškarac da pita ženu, kuda ide? Muž ženi: Kakav inteligentni muškarac? Intelligentni se muš upoće ne ženi...»

Posljednja: Prijatelj bolesnome drugu: — I ti, jadicne, osim ove flaše vermuta nenaj nijedno drugo utjeha na svijetu? — Ah! imam još tri četiri flaše brinjeva va omare...»

IZ OPATJE

Dolazak Nijemaca. — Sezona. — Pogranične putnice».

U četvrtak, 28. aprila stiglo je u Opatju 140 automobila sa 600 izletnika iz Njemačke. To su turisti, koji su prešli preko Svjetske carske u Italiju, da se odavle preko Brijunskog otoka vrte. Opatija bila je za to vrijeme u zastavama, među kojima bilo je nekoliko njemačkih — prvi put iz slova O Uskrsu bilo je ovdje nešto življe nego inače, ali ni izdaleka onako, kako se očekivalo. Od gostiju bijaše najviše Madžara. Nijemaca malo, jer dok si lani u ovo doba mogao za stoćinu dinara dobiti pedeset više lira, ove godine možeš imati najviše 32—33 lire. Na poticaj lječilišne komisije, stajili su neki hoteli da snize cijene na 20—30%, ali traže, kao što je i pravo, da u istom razmjeru snize cijene i živih namirnaka».

Riječka prefektura izdala je naredbu, jom se strani državljani upozoruju, da Matulje, Veprina i Lovran. Strani državljani, koji hoće da putuju u unutrašnje zemlje, treba da nahave putnicu vidit od Italijanskih vlasti. U protivnom, čaju izgubiti će pravo na pogranične putnice».

Franina i Jurina

Fr.: Onoj nesrećnoj Kine još ne da vrag mira.
 Jur.: Ne je nego -- ni dat tako brzo.
 Fr.: I sve je ono tamo nekako zmešano, da čovek ne zna, ni ki pije ni ki plaća.
 Jur.: Ja -- te ti je vavak tako! Za gveru se zna, kako počnu, ma se za vragu tu ne more znati, kako će se zvršiti. Tako je bilo i va Kine. Najprej su se počele kosmat dve stranji; gornji i dolnji, a sada je sve jedna padana: ne znaš ni ki je gornji ni ki je dolnji ni ki je srednji -- niš ne znaš.
 Fr.: I svi se mi late, pak ki uhiti, uhiti.
 Jur.: Baš tako!
 Fr.: Da ti pravo rečem, mane ni jako stalo ni za Kinu ni za Kinezi, nego do naših ljudi, ki me svaki dan pitaju, da im povem, da će se to dole događati. Ja da to moram znati, zač da sam toliko vremena dole bil.
 Jur.: I mane govore tako.
 Fr.: A li?
 Jur.: Ja njim tumačim ča znam.
 Fr.: A oni? Razumeju ča?
 Jur.: Mo razumeju! Ni Franc Jožef, da je živ, ne bi od svega onega niš razumel.
 Fr.: Dobro! Ja ti verujem, da je tako, ma ja svejedin mislim, da neč bi se vendar moglo razumet. Naprimer: neki mora i tamo bit, ki zapoveda. Ki je to?
 Jur.: Svi i nijedan.
 Fr.: Ma onputa ča su oni Nankingi i Kantoni i ča ja znam ki još?
 Jur.: To su imena od gradit. I Pekin je grad kako i Šangaj, kade smo ono mi na boci igrali.
 Fr.: Pekin je glavni grad. Tamo mora bit neki ki zapoveda.
 Jur.: Va Pekine je predsednik kineske republiki.
 Fr.: On bi moral zapovedat celoj Kine.
 Jur.: Moral bi, ma, kako stvari stoje, ajbog ako zapoveda svojem kuharicam.
 Fr.: A oni drugi po drugih gradeh?
 Jur.: I oni zapovedaju, ki više, ki manje. Ako jedan reče belo, drugi ga brzo prebije i reče -- crno.
 Fr.: Zato se trebe i tuču.
 Jur.: Morda i zato, a morda i za ča drugo. Ti znaš, da je Kina jedanput imela svojga cesara.
 Fr.: Kako da ne znam, ter to je bilo pred malo let. Kade je ta cesar?
 Jur.: Va jednem svojem palace.
 Fr.: A ča dela tamo?
 Jur.: Čeka. On se nada, da ni dugo dan, kad će sopot zavladat celom Kinom i zagospodarit onako, kako su gospodarili i njegovi deda.
 Fr.: Pak najzdat to bi bilo i pravo.
 Jur.: Bi kemu ter kemu, ma ne svake-mu. Ima i drugih Kinezi, ki bi oteli bit cesari -- a mesta ni nego za jed-nega, i zato se, vidiš, največ i tuču.
 Fr.: Ma ča nimaju tu i Rusi svoji prsti?
 Jur.: Vei si gai! Prej malo vremena mislilo se je, da su svi Kinezi komu-nisti, a sada su se reč bi obrnuli proti njih i ubijaju ih i kolju kako zeci.
 Fr.: Kako vidim, ni puli njih ni slošci-ni i najbrže je ne če nikada ni bit.
 Jur.: Af ča. Je neč, suproti čemu su i oni su skupa slošni. To je Europa. Oni ne moru videt nijednega od nas: ni Englezji ni Francezi ni Nemca -- ma nijednega.
 Fr.: A ča bi to reč?
 Jur.: To bi reč, da bi oni oteli bit do-ma sami svoji gospodari i da njim se nijedan va njihovih posli ne meša.
 Fr.: Ma va tem nimaju baš ni krivo.
 Pak ča misliš ti, da bi nam oni ven-dar mogli nauditi, nam drugeu, Eu-ropejcem?
 Jur.: Njih ima toliko, da se slože s nekemi svojimi susedi, mogli bi va malo let pojist svu Europu koliko je je Bog dal.
 Fr.: A ča bi pak bilo od ove naše Eu-rope. da ju Kinezi pojedu?
 Jur.: Bilo bi ono, ča je i zameritala.

IZ SV. MARTINA.

Vazam.
 Javljamo vam se par riječi, da znate kako smo prošli vazmne blagane. Ne baš veselo i lijepo i to ponajveć radi neugodnog vremena. Na sam vazam puhala je jaka bura, a uz to sa Učke dolazile magle i oblaci, a s njima nešto snijega. Bilo je uistinu mrzlo. A to nas je mnoge držalo u kući oba dana.
 A napokon draga nam je bila naša kuća u ta blagdane, kad smo ipak nešto više i bolje pripravili za usta i grlo. Pa samo jedan vazam je u godini! -- Dosti osobito mladih ljudi otišlo je u crkvu. Nismo bili zadovoljni. Staroga našega veselja za Vazam u crkvi zamaš smo tražili. Nema orgulja, nema lijepog pjevanja, a polag toga sve je nama nerazumljivo.
 Ovo ostavimo, da vam još javimo da je u nas već sve zeleno i da smo već sve posijali i posadili, a vinograde povezali. Sada kopamo i sijemo za kukuruz. -- Svi radimo, muško i žensko, veliki i mali. -- Svaki se boji držat težake bez velike sile, jer težaci u nas mnogo stoje. A sada se nadamo, da će Nebo blagosloviti naše muke i trude.
Seljak.

IZ VEPRINCA.

Proletni rad. - Iseljivanje u Australiju.
 U mojoj je ruci mnogo lakša teška motika nego pero, no ipak hoću da vam se malo javim.
 Imali smo mnogo kišovitih dana. Kiša je bila već i kamenju došla, a mi smo se seljaci bili zaostali s poljskim poslovima, no eto sada su oni nastala lijepa proljetna vremena. Mi našim iseljenicima želimo svako dobro, proljeće volimo i mi seljaci. Kad ga ne bi bilo mi bismo bili vječno tužni. Veseli nas probudjenje prirode, zelenilo i pjev ptica, dok se nad teškom zemljom grbimo. Mi prirodno volimo, pa smo joj i zahvalni za sve ljepote što nam nudi.
 Kao što iz svih naših sela, tako se i iz Veprinca mnogi naši ljudi sele preko mora. Ostavljaju nas mnogi naši vrli muževi i mladići. Nekoji idu u Australiju a nekoi u Braziliju. Uzrok je tome razumije se naša velika siromaština, koja vlada po svoj Istri. Mi našim iseljenicima želimo svako dobro, pratila ih sreća u svijetu, ali neka ne zaborave rođenu si grudu, koja ih je rodila i ohranila.
 Dne 25. aprila imali smo naš sjaj Sv. Marka, koji je zaštitnik naše crkve. Taj je sažao vake godine naše veselje, jer dolazi baš u najljepše doba godine. Dakako bez plesa ne prolazi nikada. Za ples se uvijek nadje koja lirica u žepu. Ples, ples!
Seljčki mladić.

IZ ROVERIJE.

Izgleda da se ruši ova naša narodna kula...
 Obično se drži za one krajeve, koji se nikada ne javljaju u našoj svima miloj 'Istarskoj Riječi', da dobro stoje, da im ništa ne fal, da živu kao bubreg u loju.
 I mi se rijetko javljamo, ali našalost, kod nas nije tako. Živimo vrlo mižerno u svakom pogledu. Siromaštvo je ovde veliko. Narod se uzdržava stokom i drvom, no ove je godine cijena i stoci i drvu silno pala, pak je to jak udarac za naše ljude.
 Poznato je, da je Roverija jedanput u pogledu narodnosti prednjačila Istri. Mi smo bili tvrdi ko stanac kamen, ali je sada i kod nas u tom pogledu išlo na gore. To nam ne služi na čast. Naši su ljudi počeli popuštati, a to je slab znak. A popuštaju baš oni, koji su jedanput bili naši najvršći narodnjaci.
 Pred mjesec dana upisalo se je u neko društvo 12 naših mladih ljudi iz Cabroniči, a u Roveriji se je osnovala neka zadruga u koju se je upisalo 10 naših najboljih seljaka. Oni su sami htjeli da se ta zadruga osnuje. A još bili vam o tome mogao pisati, no znam da ne biste mogli sve uvrstiti, pak puštam za drugi put.
 No, nemojte si na temelju ovoga stvoriti slab pojam o svim rovericima. Ima kod nas još ljudi, koji imaju glavu na vratu i srce u grudima.
Velikanjin učenic.

Tko su bili Giuliani?

Došli su iz Rima u Trst godine 1000. To je bila najstarija i najplemenitija porodica, koja se je ovdje nastanila.
Fridrik Barbarossa je pod datumom **Landavia** 2. maja 1152 pripoznao tršćanske **Giuliane** da potječu od rimskog cara **Didija Giuliana**, **Imperator Ferdinand prvi** im je dozvolio da se drže svoju carsku stražu. Članovi ove porodice obavljali su velike časti kao suci, vojskovođe, visoki crkveni dostojanstvenici i diplomate.
 Zadnji potomak ove porodice bio je poznati filozof **Anton Giuliani**, koji je živio 1785 i koji je stupio u rodbinske veze sa poznatim tršćanskim patrijarhom **de' Marenzi**.
 Danas jedna **ULIGA** u Trstu nosi naziv **GIULIANI**, a nalazi se u **Sv. Jakovu**, kraj crkve, gdje je slovenska škola i pod brojem 42 na daleko poznata i znamenita **ljekarna Castellanova**, ko- znomenita **ljekarna Castellanova**, koja proizvadjja najbolje ljekarske specijalite, energična sredstva za oporavljanje, čišćenje krvi i druge ljekove za domaću uporabu.

IZ ROVINJSKOG SELA

'Istarska Riječ'. - Naš život. - Radimo i mučimo se, a lopovi uživaju.
 Drago nam je gosp. uredniče, da ste se zauzeli za poštanskoj direkciji za točno odašiljanje 'Istarske Riječi'. Mi sada svi točno dobivamo naš list, a nekoi su dobili i one brojeve, koji su bili na pošti zaustavljeni. To i valja. Kad smo mi dobri državljani neka se i s nama lijepo postupa, neka nam se daje ono što je naše.
 Inače se naš život vuče uvijek po brižnu, vi već znate kako seljak u Istri žive. Slabo, pa slabo. Porezi, takse i dacije su velike. To je ono što nas najviše muči, jer sve moramo platiti, želimo li, da nam ne pinjuruju sve što imamo. Osobito nas muče dacije. Ne možemo u grad odvesti ni drva, ni seno, a da ne platimo veliku daciju. Pa i na ono što se nosi sobom za hranu treba više puta platiti.
 Znade tužan poljodjelac što je to muka i što je to žulj. Treba mnogo raditi i mučiti, a svejedno nikada ništa nemamo. Uvijek živimo u strahu da će nas tuča (grad) uništiti, da će dot suša ili peronospora, da će nam u noći lopovi blago odagnati. Brižni mi najteže radove obavljamo, najgore živimo najslabije jedemo i spavamo.
 Pred 15 dana ukrali su nepoznati lopovi seljaku rovinjski Jakovu Kerinu jednogla vola, kraj vojničke kasarne u gradu. Straže su se odmah dale na posao, ali nisu do sada lopovu u trag ušle. Neznamo do kada će ovako trajati. To nas silno zabrinjuje. Mučimo se puno, a još nam to muku lopovi uživaju.
 Dne 21. aprila u četvrtak slavio se je i kod nas kao i po svoj Italiji rimski Božić. Toga dana nije nijedan seljak smio ništa da radi ni u selu i na polju, jer je milicija pazila, da ne bi ko radio, jer je to veliki narodni blagdan. U davni pred mnogo stotina godina da taj je dan ustanovljen grad Rim.
Seljak.

IZ DOLINE MIRNE.

Ograde uz ceste.
 Nije bio nama ni najmanje ugodan naloz sa strane cestne oblasti i cestara, da moramo mi svi, koji imademo posjede uz ceste mjestiti graje, ograde i zidove. Naredbi dakako mi smo svi udovoljili ali teškim srcem, jer to rušenje pak zidanje, odmicanje, iskorenjivanje i opet sadjenje živice -- stajalo nas truda, rada i troška.
 Naredba je naredba, a mi ćemo samo to spomenuti, da su naši stariji kao vlasnici tla, kuda su se sjekle nove ceste, dali besplatno za ceste sve potrebno zemljište. -- A kad će se početi nama štogod darivati? --
Gospodar.

IZ ROČA.

O Uskrsu i uskrsnim utiscima.
 Prošao je eto i Uskrs. No ovoga nas je puta ostavio nekako razočaran, jer nije bio onaj pravi, onaj Uskrs koji smo čekali. Jedanput je bilo o našim Uskrsima sve drukčije, svečanije, veselije. U velikim danima pred Uskrs svi smo mi tražili čistinu crkve, gdje smo se klanjali muet i veličini onoga, koji je raspjet za spasenje svijeta. A osobito je Uskrs sakupljao u crkvu sve

one koji imaju u srcu trag i osjećaj ljubavi i vjerovanja u veliku njegovu dobrotu.
 No ovoga nam je Uskrsa bilo potpuno raspoloženje pokvareno. Došavši u crkvu mi nismo mogli a da se ne zgrčamo. Nikako ni uz najbolju vrlju nismo se mogli sabrati i nismo vjerovali da smo u crkvi. Svake je od nas bilo kao da je u nekom nevaljalom teatru. Svi se sigurno sjećaju dopisa, u kojemu smo pisali o pjevanju našeg 'divnog' crkvenog kora. Još smo onoga puta obećali, da nećemo u crkvu bez tako potrebnog pamuka u ušima. Ali ovoga je Uskrsa 'harmonično i milozvučno' pjevanje toga našeg kora bilo tako silno, da nam je kroz sav pamuk paralo uši.

Niti na ranoj misli nije naš kor mogao da nas poštedi svojeg deranja. Mi smo mislili, da ćemo bar u jutro rano biti u crkvi, onako kako se pristoji, sabrani i pobožni, ali nismo mogli, a da se cijelo vrijeme ne smijemo i ljutimo zajedno. Neznamo ko je onu djekuriju naputio da nam pobožnost kvari. Bilo bi mnogo bolje, da je naš kor otišao nekud na placu pokazivat što znađe i umije, a ne da u crkvi Boga i nas sradi. Mogla su ona djeca i da spavaju doma, ta zdravo je spavanje za djecu, mjesto da nas muče onim svojim glasovima, koji su za sve prije nego za pjevanje u crkvi.
 Gdje su one naše lijepe, tihe mise, kada smo mogli, bez gradske derance, da se saheremo i da budemo sabrani i pobožni i molitvi pred onim, koji nas je stvorio. I to su nam gradjani pokvarili. -- **Mladci.**

IZ ZEJANA U ISTRI

MI Rumunji i naš dragi jezik. - Naša škola. Jedno narodno zlo, koje mora škola ličiti.
 S uvjerenjem mogu ustvrditi, da je ovo prvi dopis, koji o našem selu izlazi u novinama. Mnogi će čitatelj je jeziga susjednog sela i nehotice pomisliti, kako je to moguće, da su i oni 'zaostali Rumunji' dobili toliko kulture, da se i u novine javljaju.
 Polagano, prijatelji moji, s ovakvim vašim mudrovanjem. Valovi kulture dotakli su se i nas i našeg sela, i svaki onaj, koji misli, da smo mi u Zejanama zaostali, griješni.
 Istina je, da smo se dugo oprali i branili od mnogih modernih novotarija, jer smo veoma dobro znali, da bi nam novotarije i uvadjanje pogrešne civilizacije pokopale mnoge naše običaje i navade, a u prvom bi redu bio u opasnosti naš dragi jezik, naša rumunjščina.
 Samo se Vi smište i dalje našim Ciribir-cima i našim drakulama! Mi smo uvjere-ni, da bismo mnogim našim selima mogli služiti kao jasan i lijep uzor, kako treba poštovati i duboko ljubiti dragocjenu ostavštinu svojih djedova.
 Naše je selo od svih strana okruženo Hrvatima, naša djeca se već godine podučavaju u drugom jeziku, ali uza sve to mi smo znali održati kroz stoljeća naš jezik, našu rumunjščinu, na našim ognjisti-ma, u našim domaćim razgovorima, i ako dobro poznamo i slovenski i hrvatski i tali-

Ortopedijski Institut **A. ZECCHI** (Via Roma 31, TORINO, p. p. nobile)

FILIJALKE: GENOVA: Via Fiaschi No. 28
 FIRENZE: Via Roma No. 1
 BOLOGNA: Piazza Calderini No. 3.

Aparat Zecchi **ERNIJU** (kilo)
 ozdravljuje

Potvrđuju iz iskustva liječnici i bolesnici!

Riječ nekih liječnika:

Nižepotpisani liječnici izjavljuju, da su u više prilika savjetovali ernijske aparate Zecchi i da su ih uvijek našli praktične i učinkovite.
 Dott. Cav. Uff. E. CESARO, Med. Chir., TORINO -- Dott. S. DE SANTIS, Canto dei Nelli 10, FIRENZE -- Dott. E. TENTONI, major-liječnik, Osp. del Seminario, BOLOGNA -- Dott. Cav. Uff. G. CHARLONE, GUNEO -- Dott. L. FOGACCI, LAVAGNA (Prov. di Genova) -- Dott. L. FENOGGLIO, BENEVAGENA (Prov. di Como) -- Dott. G. DAL DACC, ARDENZA (Livorno) -- Dott. SANNAZZARO SILVIO Uff. Sanit., NIZZA MONFERRATO, i. t. d. i. t.

Potvrđuju i ovi ozdravljenici iz provincije Trenta i Bolzana:

PRETTI GIOCONDO -- CELLENTINO (Prov. Trento)
 GIOVANNETTI EDOARDO -- CARTACCIA (Prov. Trento)
 BERTHOLD MASSIMO -- Via Loreto 5, BOLZANO
 HAFNER FRANCESCO -- Wieser 81, VERANO (Prov. Bolzano).

Osim ovih ozdravljenika, koji su nas ovislili, da javno izjavimo da su postigli veliku fizičku blagodat, ima još mnogo i mnogo nesrećnika u našem Piemontu i u mnogim krajevima Lombardije i cijeloj Italiji koji mogu potvrditi da im se povratila sila i zdravlje pomoću Ernijaskog aparata kojega je izumio velikim marom naš zaslužni gradjanin ortopedik **A. ZECCHI**.

Taj aparat mekan i lagan nosi se noću i danu po prilici 30 dana, da se postigne potpuno ozdravljenje od ERNIJE.
 Svi koji boluju od Ernije, muškarci, žene i djeca, koji su dosada nosili obične i neumjerne pojase, što im je pogoršalo bolest, te su radi toga razočarani i izmučeni, sa sigurnošću i bez oklijevanja neka si naruču 'APARAT ZECCHI' kod vrijednog ortopedika, koji će se nalaziti u slijedećim mjestima i svratištima:

GORICA: u subotu dne 21. maja u svratištu 'All' Angelo d'oro';
TRST: u nedjelju dne 22. i ponedjeljak dne 23. maja u hotelu 'Moncenisio';
PIRAN: u utorku dne 24. maja u svratištu 'Città di Trieste';
PAZIN: u srijedu dne 25. maja u svratištu 'Albergo Roma';
PULA: u četvrtak dne 26. i petak 27. maja u hotelu 'Miramar';
POSTOJNA: u subotu dne 28. maja u svratištu 'Paternost';
RIJEKA: u nedjelju dne 29. i ponedjeljak 30. maja u 'Albergo Riviera';
Monfalcone: u utorku dne 31. maja u 'Albergo al Cervov'.

janski jezik. Ništa ne možemo s našim ru-
munjskim jezikom da učinimo izvan na-
sega sela, ni koraka ne možemo da učini-
mo s njim, ništa nam ne pomaže, ali mi
uza sve to čvrsto držimo ono što je naše,
što nam je u krvi, što nam je najdraže.

Više nas puta znatiželjni stranci pitaju
o našoj prošlosti. Mi im ne znamo bogzna
što kazati. Kažemo samo ono, što nam je
poznato po usmenoj predaji, no i to je ko-
u nekoj magli nejasnoće obavilo. Znamo
ipak to, da smo u davnini došli sa Istoka
u ovaj kraj. Ovdje smo se s ovom zemlji-
com zrasli i uživeli, i ako smo u sebi za-
držali sve odlike naše rase, pa tako i
našu poznatu naglu krv, koja je kriva, da
mnogo puta nešto učinimo što nam škodi
više puta godine i godine, jer smo učinili
onako kako nam je temperament i krv
govorila bez promišljanja.

Pred godinu dana se je n. pr. kod nas
dogodio slučaj, kojega se stidimo i kojega
se mora osuditi, jer je strašan i grozan.
Žrtva zločina bio je mladić u cvijetu
svoje mladosti, koji je umoren na okrutan
način iz zasede sijekrom od vlastitog bra-
ta. Ne ćemo se puštati u potankosti ovoga
zločina, jer nas kod svake riječi hvata stid
zbog djela podivljanog zločinca, koji je na
svoja brata digao sijekru. Zločinac je
imao i pomagata. Oni su na lukavi način
izmamili mladića iz kuće, a kada im je
došao na dohvat, zadali su mu smrtonosan
udarac. Dok je još ležao u krvi izmrcvarili
su ga i iznakazili, a onda su ga odvučili u
vodu. Na šesir su mu pričvrstili pismo, da
je tobože sam počinio samoubojstvo. To je
tako grozno, i mi se pitamo, je li moguće,
da se kod nas moglo to dogoditi? Među
Rumunjsima, koji ne pamte sličnih zlo-
čina?

Osim ove grozote događalo se je Žeja-
nama, također lanijske godine, da je neko,
na kojega svi sumnjamo, ko za okladu pa-
lio kuću za kućom. Ni je bio sedmica, da
nije koji kuća planula. To se je nastav-
ljalo, dok se mislo zagrozilo, da ćemo izgo-
riti u vatri onoga kojega se pronadje; da
vrši ove zločine.

Ove smo godine dobili u naše selo prvoga
učitelja. Po svojoj je važnosti to za Žejane
veliki događaj. Škola i učitelji donijeli će
nam mnogo koristi svima, a naša će djeca
primiti kulturu i naučavazba na drugi na-
čin nego što smo je mi bez škole primali.
Ako znamo, da se sav današnji poredak
u svijetu oslanja na školu i da je škola te-
melj civilizaciji, onda moramo uvidjeti,
da smo sa školom mnogo dobili. Moramo
se brinuti, da je održimo, jer nam tako
opet nestane, naročito s razloga, što je sa-
današnja školska soba veoma neprikladna za
učionice. U toj školskoj sobi: gnetje se oko
60 djece, koja su tako kvartiri i zdravlje.
Moramo se potruditi s molbama i dokazi-
ma na školsku oblast, da nam se priskoči
na pomoć te da nam se sazida dostojna
školska zgrada. Naročito je sada za to po-
voljan momenat, kada je država odredila
10 milijuna lira za građnju škole po Istri.
Moramo da zahvalimo samo strpljivosti,
koja je poznata osobina svih učitelja, da
nem današnji učitelj nije već otišao.

Škola će nama u Žejanama donijeti ve-
oma mnogo dobra. Potrebno nam je novih
vidika i potrebno nam je civilizacije, ali
one prave i nepokvarene. Koliko trpi naše
gospodarstvo zbog toga, što misno naručeni,
što ne znamo svi čitati i pisati. Mnogo će
nam škola koristiti i zato, da nam se djeca
uđoje dobra i plemenita. Današnje je
čudstvo pokvareno i zlo, bez škole, koja
će odgajati dobra srca, biti će još gore. A
mi Žejanci želimo, da bi od naše djece
istraži pošten i plemeniti ljudi, koji će se
zgražati na gnusnim zločinima, koji su
se događali kod nas posljednje vrijeme.

Evo u prvom redu na polju liječenja
ovog gadnog pojava, na učenju naše djece
dohrom i poštenom životu imati će škola
mnogo posla, zato je moramo čuvati.

DAROVI
za «Prosvjetu», odsjek za Istru:
Ivan Grbac i Miho Zmak iz Lanišća da-
rovali su svaki po 5 lira.
Najljepša hvala!

IZ UREDNIŠTVA.
Dopisnik Žejane. — Oprostite za zakaš-
njenje. Dolazi tek sada, a drugo u budu-
ćim brojevima.
A. R. Zagreb. — Pismo dolazi u drugom
broju. Zdravo!
Dopisnik Vodice i Svetvinčanat. — Vaši
će dopisi u budućem broju izići. Hvala.
Prikodražan. — Hvala i mnogo po-
zdrava!

Izdavač, direktor i odgovorni urednik:
IVAN STARI
Tisak: TISKARA «EDINOST» U TRSTU.

Priposlano
Pred par mjeseci pomanjkala mi je
jedna bedevija (kobila), stara 6 godina,
obećajem

L. 500.— (pet stotina) nagrade
onome koji mi javi, makar pismeno,
gdje se nalazi i točan naslov sadašnjeg
vlasnika. Sumnja se da je prodana u
Istri ili na otoku Krku.

Ako koji o njoj što znađe, molim da
mi piše na sljedeći naslov:
Hrončić Aleksandar - (Macelald)
Chiunschi p. Lussinpiccolo, Istra.

Uredništvo odgovara samo u toliko, ko-
liko zakon zahtjeva.

TREŠKA KMETIJSKA DRUŽBA U TRSTU
javlja, da joj je prispjela njemačka
modra galica

marke Johannisthal, u sudovima od 250 kg.
Pojedine naručitelje društva pozivlje, da
odmah preuzmu u njezinim skladistima
Via Torrelbanca 19, odnosno Via Raffineria
7, ono što su naručili.

Nové naručbe za modru galicu društva
ne prima.

Kose sa znakom «Merkur»
će družbi prispjeti do koji dan. Odmah po
primniku raspisati će ih svim naručnici-
ma. Do opoziva društva prima još uvijek
nove naručbe.

Sjemenje i gospodarske potrebštine.
Društva ima na skladistu sve vrste sje-
menja, pljiškog, vrtog, livadskog, te raz-
nog poljodjelskog oruđa i strojeva, umjet-
nog gnojiva svake vrste, a također i mje-
šanice pripravljene za pojedine biljke.

Vinogradarske potrebštine.
Štirčalke «Vermorel», «Ferrara», «Volpi».
Šumporaste ručne i za nošenje na leđima
«Volpi», te okrugle «Ideal».

Pčelarske potrebštine.
Društva ima na skladistu sačnica od na-
ravnoga voska, koje zamjenjuje pčelarima
i za vosak, vilica i noževa za otkrivanje,
sita za med, klijesta, maske za pčelare,
četke, šita za vrtanje i sve ostale vrste pče-
larskog oruđa. Na zahtjev društva može
nabaviti naručitelju i svaki drugi pred-
met, koji mu treba u pčelarstvu.

Pčelarima, koje društva nije mogla za-
dovoljiti zadnje dane sačnicama, javlja se
ovime, da je naručena roba prispjela, te se
može dobiti na skladistu društva.

Na želju šalje društva svakome cijenik
svih pčelarskih potrebština.

Šumpor i modra galica.
Društva ima na skladistu i šumpora pro-
zračenog (ventilato) marke «Treza», «Ex-
tra Treza», te šumpora sa 3% modre ga-
lice. Šumpor «Treza» je priznat kao naj-
bolji. Osim toga ima društva na skladistu
modre galice engleske marke «Maple».

TREŠKA KMETIJSKA DRUŽBA U TRSTU
Via Torrelbanca 19.

Kršansko društvo za štetaču i zajmove u Kršanu
registr. zadruga na neograničeno jamčenje

POZIV
na
redovitu glavnu skupštinu
koja će se održavati
u Kršanu dne 3. maja u 10.30 sati
prije podne.

- DNEVNI RED:**
1. Čitanje zapisnika zadnje glavne skupštine.
  2. Čitanje izvješća o zadnjoj reviziji.
  3. Odobrenje društvenih računa za god. 1923. do uključivo 1926.
  4. Izbor upravnog i nadzornog odbora.
  5. Slučajnosti.
- Opaska: U slučaju da u rečeni sat ne bude prisutan dostatan broj članova držati će se skupština pol sata kasnije bez obzira na broj prisutnih članova.

KURJE OČI
(kale)

liječ brzo i uspješno mast

RYA

Farmacia Sponza
TRST - Via Tor S. Piero 10 - TRST
Čuvajte se patvorina!
Mast Rya možete dobiti u svim ljekarnama.

KRUNE

plaća uvijek nekoliko cent. više nego drugi

ALOIZIJ POVH, Piazza Garibaldi 2
prvi kat

Pazite na naslov! Pazite na naslov!

Svim rođacima i prijateljima javlja-
mo ovime tužnu vijest, da je naša ne-
zaboravna

MILKA

u šestoj godini života, preminula u Za-
grebu dne 27. aprila o. g. Pogreb mile
pokojnice vršio se dne 29. aprila u
Zagrebu.

ZAGREB, 30. aprila 1927.

Josip i Luca Grakalić rođj. Lorencin.

NOVE GREDE I DASKE prodaje po
najpovoljnijim cijenama Matej Ban-
čić — Kršanci p. Žminj (Gimino),
Istra.

RADIOTELEGRAFSKI ZAVOD „A. VOLTA“ u Trstu, Via S. Francesco 31
Savjesno pripravljanje za postignute diplome međunarodnog radiotelegrafiste. — Sa malim trudom
sigurna karijera omladine obojega spola. Teoretički pouk daju specijalizirani profesori i inženiri. —
Za potuku plaća se na mjesec 120 lira. — Jedan od najboljih zavoda u Kraljevini.

E. PECENCO, TRST - VIA MUDA VECCHIA 3
(za magistrata)

Strojevi za šivanje, vezenje i pletenje
Adler - Neumann - Junker & Ruh
najbolji za obitelji i obrt.

Bezplatno posluživanje za vezenje. Potrebštine za stroj. Popravci. Uspostava motornog pogona.
Stara vječanska vrpka, usatavljena ispod.

Za gostione - hotele
plesne dvorane
za kuću

AUTOMATSKI KLAVIRI

HARMONIJ - KLAVIRI - PIANINI
prve poznate izvornice
„POLLMANN & WEISS“ - STALLBERGER itd.

PLAČANJE NA OBROKE

Isposudjuje - zamjenjuje - popravija
Na zahtjev šalje besplatno kataloge.

Stabilimento Pianoforti Ing. R. R. Osa - Trieste, Via Valdirio 24 - Telef. 746

SMILAJOD

Izvršno je sredstvo protiv arteriosklero-
se, reumatizmu, teškom disanju, kašlju i
kataru, uspješno sredstvo za
očišćenje osobito preporučljivo za osobe
stare preko 50 godina.

Dobiva se samo u ljekarni
CASTELLANOVICH, TRST
Vlasnik F. Bolaffio
Via Giuliani 42 (Sv. Jakov).

NAJBOLE VRELO!

Kod nakupa ljetne i zimske robe (odjela)
svih vrsta cipela, klopnika, kapa, ko-
šulja, klobučana, kravata, finog ži-
fova, svih vrsta platna za košulje i odjele, te
pokućstva svih vrsti i cijena,
obratite se na jedno domaće i najcje-
nije vrelo

M. KOREN & Co. - PAZIN
(Gostje pred proštitjom)

DAJTE PREDNOST
holandeskom kakau

DE JONG'S

radi njegove izvornosti i izvrsne kakvoće.

Zahijevajte ga
svuda

„Voda Dell' Alabarda“
Castellanovich

Zaprećuje padanje kose te se preporuča
posebno profi prhutu i za ojačanje vlasi, jer
ima u sebi kinina. Boca po L. 6. U Gorici
se prodaje kod Fiegia, Via Carducci 9.

Smilajod

izvršno je sredstvo proti arteriosklerozi,
reumatizmu, teškom disanju, kašlju i kataru,
uspješno sredstvo za očišćenje, osobito pre-
poručljivo za osobe stare preko 50 godina.

„Glykol“ Castellanovich

je vrlo uspješno bezalkoholno sredstvo protiv
oslabljenju živaca, općem oslabljenju, glavo-
bolji, pomanjkanju teka i za ženske
u slučaju neredovitog čišćenja. Cijena je
boci L. 8-50. Za potpuno ozdravljenje treba
6 boca L. 45-50.

LJEKARNA CASTELLANOVICH
TRST, VIA GIULIANI No. 42
(kod Sv. Jakova) u bližini slovenske škole - Tramvaj 1.